

QUA CHIẾN TRƯỜNG CŨ THẮT SƠN

nắng dội cơn mưa qua bầy núi
ta về nhóm lửa Thiên Cẩm Sơn
qua đi chiến trận nhiều năm trước
nghe oán hờn đau những oán hờn

ta về dáng núi buồn ra mặt
buồn cả trời xanh tảng đá buồn
hương khói ngõ ngàng hôm tử biệt
chỉ còn lặng lẽ bóng trăng sông

nào năm tháng chết trong màu mắt
là chút buồn quay quắt tuổi thể
hôm ra chiến trận mưa đầu núi
như thể là quên chuyện trở về

bãi mìn ngăn địch chôn đầu đó
có đợi bàn tay ta xẻ chia
một nỗi kinh hoàng trong rĩ sét
và đôi chân ứa máu xa lìa

hỡi ơi! lính trận xanh màu áo
nào tiếc đời xanh lạ núi rừng
tiễn chân mẹ trắng hai màu tóc
trắng cả niềm đau, trắng mấy tầng

kẽm gai vàng ứa quên thương tiếc
trận pháo tàn canh đầu lỗ chôn
hỡi ơi! chiến trận còn loang máu
còn rải mùi tanh khắp chiến trường

hãy ôm cho chặt bầy xương trắng
hãy đốt nén nhang khẩn kẻ về
để biết sống còn trong khoảnh khắc
sống còn vương vất những cơn mê

nhiều năm sau nữa hồn ma đại
ta khóc tử sinh vạn kiếp người
hỡi ơi! uất hận từng viên đá
ngọn cỏ ngàn cây cũng ngậm ngùi